

та, както и всичко друго, що се е изпрѣчвало напѣтя имѣ.

Днесъ е мѣчно да се опредѣли, дали следъ ледения периодъ сѣ останали мамонтови дървета въ нѣкои по-топли и запазени мѣста, или пъкъ само тѣхни семена сѣ преживѣли този периодъ. Известно е само, че мамонтовитѣ гори сѣ били по-високи и по-гъсти на югъ, гдето ледениятъ периодъ не е билъ опустошителенъ.

Когато ледениятъ периодъ отмина, дърветата—ги-

Гаражъ за трактори въ ствола на едно мамонтово дърво

ганти подновиха борбата си за животъ. Но срещу тѣхъ се опълчи огънятъ.

Изобилнитѣ дъждове се прекратиха и настѣпиха безводни години. Презъ това време горитѣ изсѣхнаха и лесно се подпалваха, било отъ свѣткавици, било отъ горящи главни, съ каквито индийцитѣ сѣ преследвали дивеча.

Забелязано е, че презъ 20—30 години по горитѣ ставатъ пожари, и поради това едва ли ще се намѣри мамонтово дърво, което да не е обгорено. Понѣкога отъ огъня почти не оставатъ следи на дебелата кора, която е мѣчно запалима, но понѣкога, когато около дървото се случатъ купчини отъ нападали клоне и сѣчки, огъ-